

ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်း၊ ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက လျှောက်လဲချက် ကြားနာမည့်ရုံးချိန်းကို တရားခံသို့
အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည် ထုချေလျှောက်လဲရန် အခွင့်
အရေးရရှိပြီး ဖြစ် မဖြစ်။ မူလရုံးအမိန့် ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်း
သည်ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
တွင် Unless he has had an opportunity of being heard, ဟု

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၁ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ ၂၅ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အမိန့်အပေါ်
အထူးအယူခံမှု

ဖော်ပြထားသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး လျှောက်လဲချက်ကြားနာမည့် ရုံးချိန်းကို တရားခံသို့ အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည် ထုချေလျှောက်လဲရန် အခွင့်အရေးရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းကြားစာကို လက်ခံရရှိခဲ့သူ တရားခံတစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိရရှိသည့် ထုချေလျှောက်လဲခွင့်ကို အမှန်တကယ် လိုက်နာကျင့်သုံးရန်လုံလောက်မှု ရှိ မရှိ ဟူသောအချက်မှာ အမှုတစ်မှုချင်းအလိုက် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ထူးခြားချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်အမိန့်သည် မူလရုံးအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ် လျော့ပေါ့ခံစားခဲ့သူတစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံးက နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့် အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်စေရမည်ဟူသော မှတ်ချက်ဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးခင်မောင်ညို၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားခံအတွက် - ဒေါ်ရင်ရင်သန်း၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၄ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခံရသော မောင်ဝင်းစိုးက မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး
သို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၄ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းရာ
အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၄ အရ ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်
ကျခံစေရန်ပြောင်းလဲအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီးဥပဒေချုပ်ရုံးက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ (ခ) အဖြစ် တင်သွင်းရာ
ပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုပြီး မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်
အတည်ပြုခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားခံ မောင်ဝင်းစိုးက မကျေနပ်သဖြင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
အမှတ် ၃၀၁ (ခ) ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုမရရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စု
တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၈၆ ကို
တင်သွင်းခဲ့ရာ အောက်ပါပြဿနာများအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြု
ခဲ့သည်-

“ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ
ရုံး၏ ၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့်
ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်၏ အကျိုး
ခံစားခွင့်ခံစားခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် တရားခံမောင်ဝင်းစိုးအား
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
နှင့်အညီ ထုချေခွင့်မပေးဘဲ မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး၏
အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁
အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့

သည့် မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်
အတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၏အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်
ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ”

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အမှုမှာမော်လိုက်မြို့နယ်၊ ထန်းပင်ကုန်းရွာနေ မမေဇင်စိုး
သည် ၃၁-၃-၂၀၁၁ နေ့၊ နေ့လည် ၁၁ နာရီခန့်တွင် လယ်တောမှ ရွာသို့
ပြန်လာစဉ် ကြိုပင်ခုံနားအရောက်တွင် တစ်ရွာတည်းနေကိုင်းစိုးနှင့်တွေ့ပြီး
ဘယ်သွားမလဲ၊ စကားပြောစရာရှိသေးတယ်ဟုဆိုကာ မေဇင်စိုး၏
လက်နှစ်ဖက်အားချုပ်ကိုင်၍ အသင့်ပါလာသော ဓားဦးချွန်ဖြင့် လည်ပင်း
ကို တွေ့ထားပြီး တောထဲသို့ဆွဲခေါ်ကြောင်း၊ ထို့နောက် မေဇင်စိုး၏
ထမီကိုဆွဲချွတ်ပြီး ဘော်လီကိုလည်းဆွဲချွတ်ကာ လုံးထွေးစဉ် မေဇင်စိုးက
အော်ဟစ်သဖြင့် ဦးအောင်မြတ်ကြည်၊ ဦးအဲပု၊ ဇော်မင်းထွန်းတို့ ရောက်လာ
သောအခါ မောင်ဝင်းစိုးမှာထွက်ပြေးသွား၍ အရေးယူပေးပါရန် မေဇင်စိုး
က တိုင်ချက်ရေးဖွင့်သောအမှု ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုသည် ၂၁-၂၀၁၂
ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ကလေး
အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်ပြီး ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရွှေမျှော
လုပ်ငန်းတွင် သွားရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်နေစဉ် ပြန်လည်ဖမ်းဆီးခံရခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးသည့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ပြောပြသည့်အခါမှ စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်အရ ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်သို့
ပြင်ဆင်တိုးမြှင့်ချမှတ်ခဲ့သည်ဟုသိရကြောင်း၊ အယူခံတရားခံအပေါ်

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပုဒ်မပြောင်းလဲ၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ချမှတ်ရာ၌ အယူခံတရားလိုအား တရားရုံးရှေ့သို့ ခေါ်ယူခြင်းမရှိဘဲအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ်လျော့ပေါ့ ခံစားခဲ့သူတစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် **မောင်စိုးသိန်း ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု^(၁)၊ ဒေါ်တင်တင်အောင်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂^(၂)** စီရင်ထုံးများနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂)တွင် တရားခံကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ထုချေခွင့်မရလျှင် ၎င်းတရားခံအား ထိခိုက်အောင် ဤပုဒ်မအရ မည်သည့်အမိန့်ကိုမျှ ချမှတ်ခြင်းမပြုရဟု အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားသော်လည်း အယူခံတရားလိုအား ကြားနာရန် အခွင့်အရေးပေးပြီးရုံမျှဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည်လည်းကောင်း၊ ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်တို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထုတ်နုတ်ထားသည့် ဥပဒေပြဿနာကို မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ဖြေကြားပြီး မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ (ခ) တွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် ၁၁-၇-၂၀၁၁

(၁) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅။

(၂) ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၉။

ရက်နေ့ တွင် မော်လိုက် မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၄ တွင် ချမှတ်ခဲ့ သောအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၀၁ (ခ) အမှုတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့်ပြုသည့် အမိန့် အမှတ် ၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်စေရမည်ဟု ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ပါ ခံစားခွင့်ကို ဆုံးရှုံးခြင်းမရှိကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုထံ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) နှင့်အညီ ထုချေလျှောက်လဲနိုင်ရန် အကြောင်းကြားခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ အကြောင်းကြားစာကို အယူခံတရားလိုကိုယ်တိုင် လက်ခံရရှိပြီး ၂ လခန့် ကြာမှ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်သည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခြင်း ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုသည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ထုချေခွင့်ရရှိခဲ့သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံရုံးမှ ထုတ်နုတ်ခဲ့သည့် ဥပဒေပြဿနာကို မှန်ကန်သည်ဟုဖြေကြား၍ ဤအထူး အယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဤအမှုတွင် ထုတ်နုတ်ထားသည့်ပြဿနာကို စိစစ်သုံးသပ်ရ ပါက ဥပဒေအကြောင်းအရာနှစ်ရပ် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့မှာ

- (၁) ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) တွင်-
 - “ No order under this section shall be made to the prejudice of the accused unless he has had an opportunity of being heard, either personally or

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

by pleader” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် တရားခံ သို့မဟုတ် တရားခံရှေ့နေမှ လျှောက်လဲချက်တင်သွင်းခြင်း မပြုဘဲ တရားခံအပေါ် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးမှ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ခွင့် ရှိ မရှိ။

(၂) ၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်၏ အကျိုးခံစားခွင့်ကို မူလအမှုစစ်မြို့နယ်တရားသူကြီးရုံး၏ စီရင်ချက်အမိန့်အရ ခံစားခွင့်ရှိသည့် တရားခံတစ်ဦး အပေါ် အယူခံ၊ ပြင်ဆင်တရားရုံးများက ပြစ်ဒဏ် တိုးမြှင့်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဥပဒေအကြောင်းအရာ အမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် unless he has had an opportunity of being heard ဟုဖော်ပြထားသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက လျှောက်လဲချက်ကြားနာမည့်ရုံးချိန်းကို တရားခံသို့ အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည်ထုချေလျှောက်လဲရန် အခွင့်အရေး ရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းကြားစာကို လက်ခံရရှိသူ တရားခံ တစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိရရှိသည့်ထုချေလျှောက်လဲခွင့်ကို အမှန်တကယ် လိုက်နာကျင့်သုံးရန် လုံလောက်မှု ရှိ မရှိ ဟူသောအချက်မှာ အမှု တစ်မှုချင်းအလိုက် ပေါ်ပေါက်လာသည့်ထူးခြားချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ် သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် ထူးခြားချက်တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က

အယူခံတရားလိုအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလို သို့မဟုတ် ၎င်း၏ရှေ့နေမှ လျှောက်လဲချက်တင်သွင်းခြင်းမရှိသော်လည်း ထုချေ လျှောက်လဲရန် အခွင့်အရေးရပြီးဖြစ်၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ခွင့်ရှိသည်ဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဥပဒေအကြောင်းအရာ အမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၂၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏အမိန့် အမှတ် ၁/၂၀၁၂ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်တွင် “၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၉ ရက် (ခရစ်နှစ် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်) မတိုင်မီ ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရပြီးပါက ယင်းကဲ့သို့ ကျခံနေရသော ပြစ်ဒဏ် အသီးသီးကို အောက်ပါအတိုင်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုလိုက်သည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၏အမိန့်သည် မူလရုံးအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ်လျော့ပေါ့ ခံစားခဲ့သူတစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံးက နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျုံးဝင် သက်ဆိုင်စေရမည်ဟူသော မှတ်ချက်ဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၅

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဗိုလ်ကြီးအောင်ဝင်း နှင့် နိုင်ငံတော်အမှု^(၃) တွင်

မူခင်းတစ်မှုနှင့် တစ်မှု ထပ်တူမဖြစ်နိုင်ချေ။ အဖြစ်အပျက် အခြေအနေ စသည်တို့သည် အနည်းအများ ကွဲပြားကြမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စီရင်ထုံးများသည် မူခင်းဆုံးဖြတ်ရာ၌ တွေးခေါ်ယူဆခြင်း၏ လမ်းညွှန်မှု သာဖြစ်သည်။ စီရင်ထုံးများက ပုံသေကားချပ် အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးနိုင်ကြ သည်မဟုတ်ဟူ၍ လမ်းညွှန်ထားရာ ပြစ်မှုအမှုများတွင်သာမက တရားမ မှုခင်းများတွင်ပါ လိုက်နာသင့်ပေသည်ဟု ထုံးပြုလမ်းညွှန်ထားပြီးဖြစ် သည်။ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် ၎င်းအပေါ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့ သည့်အမိန့်ကို မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၄ ဖြင့် အယူခံတက်ရောက်ခဲ့ရာ မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး က အယူခံကို ခွင့်ပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၄ အရ ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ကျခံစေရန် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးဥပဒေချုပ်ရုံးမှ မကျေနပ်သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ (ခ) အရ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ဆင့်ခေါ်သည့် အကြောင်းကြားစာကို အယူခံ တရားလို လက်ခံရရှိခဲ့သော်လည်း ရေးသားလျှောက်လဲချက်တင်သွင်းခြင်း သို့မဟုတ် ရှေ့နေငှားရမ်း၍ ထုချေခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိပေ။ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်လဲချက်ကိုသာ ကြားနာ၍ မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို

(၃) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့)၊ စာ-၂၅။

ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ကို တွေ့ရ သည်။ အယူခံတရားလိုက ယခုအမှုတွင် ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ လျှောက်လဲ ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) နှင့် ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း တင်ပြလျှောက်လဲခဲ့သော်လည်း ယခုအမှုဖြစ်စဉ်အရ အယူခံတရားလိုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ထုချေလျှောက်လဲခွင့်ကို ရရှိခဲ့ပါလျက် ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမရှိဟုသာ မှတ်ယူ ရမည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သို့ဖြစ်၍ ထုတ်နုတ်ထားသော ဥပဒေပြဿနာကို အောက်ပါ အတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ ဇွဲ၏ ၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်၏ အကျိုးခံစားခွင့် ခံစားခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် တရားခံ မောင်ဝင်းစိုးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ထုချေခွင့်မပေးဘဲ မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ် ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြု ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း။”

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ပယ်လိုက်သည်။